

David Bolton
Az Újszövetség alapvető jellegzetessége

2b. rész: Szellemi természet (folytatás)

by David Bolton at christcenteredchristianity.com

Két Szövetség, két alapelv

Ha ezt a *két szövetséget két ember vagy két fa* összefüggésben nézzük, akkor azt látjuk, hogy azok alapvetően *két különböző alapelvet* mutatnak be.

Az Ószövetség alapelve az, hogy **kívülről befelé** működik. Kezdve azzal, ami a *fizikai* világban Istentől van (azaz a Törvény, az Írások, a templom, a papság, az áldozatok, fizikai megnyilvánulások, stb.). Mint ember ezekkel vagyunk kapcsolatban a *fizikai érzéseinkkel*, amik hatással vannak a lélekre (gondolat, akarat, érzések). Ezek célja az egyént egy Istennel való helyes kapcsolatra elvinni abban a reményben, hogy valakinek a szelleme ez által egyesül és egy mély kapcsolatba kerül Istennel, aki Szellem. Ennek iránya így ábrázolható:

VILÁG → TEST → LÉLEK → SZELLEM → ISTEN

A bűn miatt az ember szelleme azonban el van választva Istentől és így a halál állapotában marad függetlenül attól, hogy milyen behatások érik a lélek oldaláról. Ezért az Ószövetség alapelve valójában a következőképpen működik:

VILÁG → TEST → LÉLEK → BŰN → HALÁL

Az Újszövetség alapelve azonban a **belülről kifelé** történő munkálkodás. Ez azzal kezdődik, hogy Isten Krisztus megváltó, helyreállító, újjáteremtő munkája által szellemi kapcsolatba hoz minket Önmagával. Így összekapcsolva Magát a mi szellemünkkel, azt követően a mi *“szellemi érzékenységünk”* által munkálkodik és átformálja a lelkünket (gondolkozás, akarat, érzések), úgy hogy Isten képes kijelenteni Magát a fizikai testünkön keresztül a világ számára. Ennek iránya így ábrázolható:

ISTEN → SZELLEM → LÉLEK → TEST → VILÁG

Ez az Újszövetség alapelve. Ez az új élet útja! Annak ellenére, hogy Isten célját illetően az Újszövetség helyettesítette az Ószövetséget, ennek a két szövetségnek a két alapelve még mindig fennáll. A választás rajtunk áll, mint Ádám esetében is, hogy melyik alapelvet fogjuk alkalmazni az Istennel való közösség keresésére, hogy éljünk Általa. Magunkévá tehetjük az Ószövetség *“kívülről befelé való működésének”* alapelvét vagy az Újszövetség *“belülről kifelé való működésének”* alapelvét.

A Róma 7. és 8. fejezetben ezt a két alapelvet látjuk egyértelműen lefektetve. Ezek a fejezetek fejtik ki számunkra “az írott betű régi útját” szemben a “Szellem új útjával” (Róma 7:6). A „betű” a “kívülről befelé való működésének” alapelve látható módon teljes bukáshoz, megkötöttséghez és a belső ember halálához vezet (lásd 7:7-25). A Szellem “belülről kifelé való működésének” alapelve azonban megigazuláshoz, élethez és a belső ember békéjéhez vezet (lásd 8:1-17). Pál később beszél erről a két ellentétes alapelvről a szolgálói kapcsolatban, amikor azt mondta:

“...A mi alkalmas voltunk az Istentől van, aki alkalmasakká tett minket arra, hogy az Új szövetség szolgálói legyünk, nem a betűé, hanem a Szellemé; mert a betű megöl, a Szellem pedig megelevenít.” (2 Korintus 3:5-6)

A „betű” az Ószövetség alapelveinek felel meg, a “Szellem” pedig az Újszövetségi alapelveinek. Ezek két egymással ellentétes irányultságot mutatnak be.

Ennek a két alapelvek az összeütközése látható a Galáciai gyülekezetben közösségi szinten. A júdaisták Ószövetségi módon - visszavezetve őket a külső elvárások alá - próbálták meg Isten tiszteletére elvezetni a hívőket. Pál erőteljesen megdorgálta őket, mert megengedték, hogy ismét a szolgaság igájába vigyék vissza őket. Pál éles ellentétbe állította a külső törvény és a bennünk lévő Szellem munkálkodását. Erőteljes módon figyelmeztette őket, hogy térjenek vissza teljesen az Újszövetség útjára és alapelveihez, mert az vezet el egyedül az életre és a szabadságra. *(Lásd. A Galata levél 3. és 4. fejezeteit)*

Két szövetség, kétféle „kereszttyénség”

A lényeg ezekben, amit meg kell látnunk, hogy harc dül egyrészt az egyéni hívők lelkéért másrészt a gyülekezeti közösségekért. Ez a harc a megtévesztés által akar belevinni minket egy olyan “kereszttyénségbe”, ami még mindig az Ószövetség alapelve szerint működik, hogy ez által megfosszon minket az Újszövetség teljes áldásától és az élettől. Ez a fajta “kereszttyénség” elsődlegesen a **külsőségeket** és azt helyezi a középpontba, ami a **lélekhez** kapcsolódik. A vallásosságnak ez a formája minden szóhasználatát, gyakorlatát tekintve az Újszövetség ezerféle kifejezési formájának „köntösét” öltheti magára, de végső soron nem hoz létre felülről születést, szellemi embereket, akik a Szellem által folyamatosan Krisztus képására átfórmált állapotban vannak.

Az ilyenfajta lelki „kereszttyénség” egyetlen megnyilvánulási módja önmaga kifejezésére a vallásos külső megnyilvánulási formák fontossága. A hangsúly lehet az épületen, az érzéki atmoszférán, a világitáson, a zenén, a ruházaton, a prédikátoron vagy más dolgokon. Minden erőfeszítés arra irányul, hogy egy *“kifogástalan show-t csináljanak a testi ember számára” (Galata 6:12)*. Ez történhet hagyományos módon vagy erőteljes mai stílusban. Az egész nem ér semmit, ha az elért hatás és a közvetített üzenet a fizikai érzékekre hat csupán azzal a céllal, hogy a lélek birodalmában hozzon létre egy vallásos megtapasztalást.

A keresztyénségnek ez a formája a lélek egy vagy több kiemelt területét hangsúlyozva éri el a hatást. Lehet például a léleknek ez a kiemelt területe a *gondolat*. Ez levezetheti a „hit”-ről szóló teljes tanítást egy élettelen teológiai gondolkodás alapján az elme szintjén. Amikor az *akarát* van a középpontban a gyülekezet természetét a törvénykezés, a vallásos cselekedetek, a hatalmaskodás és az önsanyargatás fogja jellemezni. Az inga kilengésének másik szélsőséges esete, ha az *érzések* vannak a vallásos hit és buzgalom középpontjában, akkor a gyülekezet életét a fizikai megtapasztalások érzékelése és a szórakozás minden formája fogja alakítani. Jólehet mindez nagyon vonzó lehet és hatással tud lenni az emberek lelkére, *de ha az nem egyedül az ember szellemi részét célozza meg az végső soron megtevesztéshez, megkötözöttséghez és szellemi halálhoz vezet.* A vallásosságnak ez a formája túlzottan népszerű és terjed, mert az ember testi természete erre vágyik és nem arra, hogy a keresztre menjen vagy a Szent Szellem uralma és vezetése alá helyezze magát.

A “keresztyénséget” azonban az Újszövetség természete szerint teljes mértékben elsődlegesen a **szellemi** dolgok kell, hogy jellemezzék. A Szent Szellem munkálkodik az *emberi szellemen*, ami elsődleges uralkodó ismertető jegye a gyülekezetnek. Ilyen értelemben, nem lehet uralkodó a tiszta értelem, sem a tiszta szükségyszerűség, sem a túlfűtött érzékiség, hanem a Szent Szellem folyamatos és erőteljes munkája. A hangsúly a belső emberen van, amit az élő Istennel való folyamatos személyes kapcsolat formál át. A lélek (az elme, az akarát és az érzelmek) megújul és megszentelődik belülről kifelé *munkálkodva* a Szent Szellem kenete hatására. A Szent Szellem mélyreható munkája által a bűn és a halál gyökereit halálra kell adni. Valódi szabadulást az ezek forrásától - a világ szeretetétől és a testi vágyaktól - való elszakadás hoz. A fizikai megnyilvánulások ezt követően valódi istenfélelmet és tisztaság utáni vágyat fejeznek ki. A szellemi értékek és a mennyei vezetés természetes módon tölti be a szívet és cselekedetre ösztönöz. Egy ilyenfajta “keresztyénséget” elsődlegesen az “ÉLET” jellemez: a Szellem gyümölcseinek, a szentségnek és az igazi szabadságnak teljessége. Ilyen az Újszövetség gyülekezete. Ilyen Gyülekezet megszületéséért halt meg Jézus.

Következtetés

A Szentírás mélységesen egyszerű a maga középpontban lévő igazságaival. A két fa, a két Ádám és a két szövetség, mind pontosan a választás egyszerűségét példázza, amit Isten felkínált az emberiség számára. Az élet és a halál útja világosan le van fektetve a kezdetektől fogva. Pál a korintusi hívőknek ezzel együtt azt mondta:

„Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől.”
(2 Korintus 11:3)

Az a régi kígyó még mindig munkálkodik, hogy elcsábítsa és megtevéssze az utolsó Ádám feleségét, hogy a rossz fáról egyen. Elmenekülhetünk azonban a csábító

hazugságai elől és megragadhatjuk mindazt, ami el van készítve számunkra a Krisztusban, az Újszövetségben, a Szent Szellem szerint való életben.

Forrás: <http://christcenteredchristianity.com/other-writings/the-essential-character-of-the-new-covenant-pt-2b-its-spiritual-nature-cont/>

Fordította: Abonyi Sándor

Hungary, Jászberény, 2013-04-24